

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.4.2016 r.

C(2016) 2479 final

Szanowny Panie Marszałku!

Komisja pragnie podziękować Senatowi za opinię na temat wniosków Komisji w sprawie dyrektyw zmieniających dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych i dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów {COM(2015) 594, 595 i 596 final}.

Komisja z zadowoleniem przyjmuje ogólne poparcie Senatu dla pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, który ustanawia konkretny program środków ułatwiających europejskim przedsiębiorstwom i konsumentom przejście do silniejszej i bardziej konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym, w której zasoby są wykorzystywane w sposób bardziej zrównowazony. Pakiet ten zapewnia również środki zachęty i instrumenty do „zamknięcia obiegu” w cyklu życia produktów – począwszy od bardziej innowacyjnych i efektywnych sposobów wytwarzania i używania, a skończywszy na wyższym stopniu recyklingu i ponownego użycia. Przejście do modelu gospodarki o obiegu zamkniętym może potencjalnie stworzyć wiele miejsc pracy w Europie, przy jednoczesnym zachowaniu cennych i coraz bardziej ograniczonych zasobów oraz zmniejszeniu negatywnego wpływu korzystania z tych zasobów na środowisko.

Pakiet ten przyczyni się zatem do realizacji szeregu priorytetów UE, takich jak: tworzenie miejsc pracy, wzrost gospodarczy, inwestycje, innowacje przemysłowe, sprawiedliwość społeczna, zmiana klimatu i globalne wysiłki na rzecz zapewnienia trwałego rozwoju.

Komisja pragnie podkreślić, że opinia Senatu RP w sprawie wcześniejszego wniosku ustawodawczego dotyczącego odpadów – przedstawionego w 2014 r. i wycofanego w 2015 r. – stanowiła istotny wkład w tę kwestię i została należycie uwzględniona przez Komisję przy opracowywaniu wspomnianych nowych wniosków. Obejmują one ambitne, lecz realistyczne docelowe poziomy dotyczące recyklingu i ograniczenia składowania odpadów, stanowiące istotny wkład w tworzenie gospodarki o obiegu zamkniętym, obliczone na podstawie wyraźnie określonych i spójnych zasad. Jednocześnie te nowe wnioski lepiej uwzględniają różnice między państwami członkowskimi w zakresie gospodarowania odpadami. Państwa członkowskie i podmioty prywatne mają do dyspozycji szereg unijnych środków wsparcia finansowego ułatwiających osiągnięcie tych celów.

*Sz.P. Stanisław KARCZEWSKI
Marszałek Senatu
ul. Wiejska 6
PL – 00-902 WARSZAWA*

Odpowiedzi na bardziej techniczne kwestie poruszone w opinii Senatu Komisja zamieściła w załączniku.

Kwestie opisane powyżej i w załączniku oparto na wstępnych wnioskach przedstawionych przez Komisję. Wnioski te znajdują się obecnie na etapie procesu legislacyjnego z udziałem zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i Rady, w której reprezentowany jest polski rząd.

Komisja ma nadzieję, że wyjaśnienia zawarte w niniejszym piśmie rozwieją wątpliwości przedstawione przez Senat oraz liczy na kontynuację naszego dialogu politycznego w przyszłości.

Z poważaniem

*Frans Timmermans
Pierwszy Wiceprzewodniczący*

*Karmenu Vella
Członek Komisji*

ZAŁACZNIK

Komisja dokładnie rozważyła poszczególne kwestie poruszone przez Senat w swojej opinii i pragnie przedstawić następujące wyjaśnienia.

Punkt 2

Zdaniem Komisji zaproponowany cel redukcji składowania odpadów jest ważnym krokiem w kierunku przejścia do modelu gospodarki o obiegu zamkniętym, w którym minimalizuje się ilość odpadów, które nie powracają do obiegu gospodarczego. Ponadto występuje wyraźny efekt synergii i wzajemnego uzupełniania się między działaniami dotyczącymi składowania odpadów a proponowanymi długoterminowymi celami w zakresie recyklingu. Wszystkie proponowane cele i metody obliczeniowe są oparte na szeroko zakrojonych pracach nad oceną skutków, wykazujących ich wykonalność i korzyści (miedzy innymi pod względem tworzenia miejsc pracy), jak również na szeroko zakrojonych konsultacjach z zainteresowanymi stronami.

Punkt 3

Jeśli chodzi o definicje, Komisja zaproponowała między innymi zharmonizowaną definicję odpadów komunalnych, aby zapewnić jednolitą interpretację, ułatwić przestrzeganie przepisów i umożliwić efektywniejsze monitorowanie postępów w osiąganiu celów w zakresie recyklingu i składowania odpadów na podstawie wiarygodnych i porównywalnych danych. Proponowana definicja oparta jest na definicji stosowanej do celów statystycznych przez Europejski Urząd Statystyczny i Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), na podstawie której państwa członkowskie przekazywały dane przez szereg ostatnich lat. Jeśli chodzi o metodę obliczania poziomów, we wniosku Komisji wyjaśniono obowiązujące zasady obliczania, mając na celu uwzględnienie jedynie odpadów faktycznie utylizowanych, jednak z zachowaniem pewnego poziomu tolerancji dla zanieczyszczeń. Wyjaśnienie to nie stanowi odstępstwa od obowiązujących przepisów oraz przyczyni się do poprawy wiarygodności i porównywalności przekazywanych danych.

Zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym Komisja proponuje zmianę zakresu planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów w celu propagowania ponownego użycia, zbiórki oraz odzyskiwania produktów i odpadów zawierających „surowce krytyczne”. Proponuje się również wprowadzenie środków mających na celu rozwiązanie problemu zaśmiecania, aby ograniczyć jego negatywny wpływ na środowisko, zwiększyć dobrobyt obywateli i zmniejszyć wysokie koszty sprzątnia.

Punkt 4

Jeśli chodzi o definicję odpadów żywnościowych, ma zastosowanie ogólna definicja odpadów. Komisja proponuje również przyjęcie metody, która wyjaśni sposób pomiarów i monitorowania marnowania żywności w całym łańcuchu produkcji i dostaw żywności. Do tego czasu państwa członkowskie stosują własne metody pomiaru do celów środków zapobiegających powstawaniu odpadów, jak ma to miejsce obecnie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Punkt 5

W odniesieniu do obowiązków sprawozdawczych proponuje się uchylenie przepisów zobowiązujące państwa członkowskie do sporządzania co trzy lata sprawozdań z wdrażania, gdyż okazało się, że nie są one skutecznym instrumentem weryfikacji przestrzegania przepisów i zapewnienia odpowiedniego wdrażania, a zatem stanowiły niepotrzebne obciążenie administracyjne. Zamiast tego proponujemy, by w przyszłości monitorowanie przestrzegania przepisów było oparte wyłącznie na danych statystycznych, które państwa członkowskie przekazują już Komisji co roku, co zmniejszy obciążenie administracyjne państw członkowskich.

Punkt 6

Rozszerzona odpowiedzialność producenta stanowi zasadniczy element efektywnego gospodarowania odpadami. Proponowany wymóg dotyczący niezależnego organu ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy istnienie więcej niż jedna organizacja wdrażająca przepisy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producentów. Obowiązek ten mogą wypełniać istniejące organy bez konieczności tworzenia nowych podmiotów.

Punkt 8

W porównaniu z wnioskiem Komisji z 2014 r. termin transpozycji został wydłużony z dwunastu do osiemnastu miesięcy, biorąc pod uwagę zakres i charakter proponowanych zmian.

Punkt 9

Jeśli chodzi o obawy Senatu dotyczące stosowania aktów delegowanych, podejście Komisji do przekazywania uprawnień opiera się na zasadzie, zgodnie z którą akty przyjęte w ramach procedury ustawodawczej w najlepszy sposób gwarantują legitymację demokratyczną przewidzianą w Traktacie. Prawidłowo stosowane uprawnienia delegowane i wykonawcze są jednak nieodłącznym narzędziem lepszego stanowienia prawa, przyczyniając się do stanowienia prostych, aktualnych przepisów oraz do ich skutecznego i szybkiego wdrażania. Dlatego Komisja będzie dalej wzmacniać swoją opartą na Traktacie praktykę proponowania uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych tylko wtedy, gdy dotyczą one innych niż istotne elementów i są uzasadnione, to znaczy wtedy, gdy niemożliwe bądź mniej skuteczne lub efektywne jest uwzględnienie odnośnych elementów bezpośrednio w podstawowym akcie ustawodawczym.

W odniesieniu do omawianych obecnie wniosków Komisja zaproponowała akty delegowane w celu uzupełnienia niektórych innych niż istotne elementów, czyli tam, gdzie istnieje potrzeba ustanowienia zasad technicznych w celu wdrożenia przepisów dyrektywy tak, aby prawodawstwo ramowe mogło pozostać stosunkowo proste i stabilne, na przykład w przypadku wspólnej metody obliczania masy metali poddanych recyklingowi w związku ze spalaniem, zasad pomiaru odpadów żywnościowych, czy też zasad dotyczących gromadzenia, kontroli i sprawozdawczości danych w związku z przygotowaniem ich dla podmiotów zajmujących się ponownym wykorzystaniem odpadów.